

A mű tartalma együtt és részleteiben is, szerzői jogi védelem alatt áll (1999. évi LXXVI. tv. alapján). A műhöz tartozó valamennyi jog a Szerző által fenntartott.

A mű nem módosítható, nem dolgozható át és nem készíthető belőle más mű (származékos mű), illetve más művel nem kapcsolható össze.

A mű kereskedelmi, illetve üzleti célú felhasználása a felhasználási formától és módtól függetlenül nem megengedett.

A műből idézni csak a szerző és a forrás pontos megjelölésével lehet, az idézés szabályainak betartása mellett.

A termékről tilos bármilyen másolatot készíteni, bármilyen módon sokszorosítani, fájlmegosztó portálokra feltölteni.

AZ IMA

MŰVÉSZETE

KÉZIKÖNYV AZ IMÁDKOZÁSHOZ

KENNETH E. HAGIN

TARTALOM

ELŐSZÓ

ELISMERÉS

1	MIÉRT SZÜKSÉGES IMÁDKOZNUNK?	11
2	AZ IMA KÜLÖNBÖZŐ FAJTÁI	17
3	MI A KÖNYÖRGÉS?	21
4	MI A KÖZBENJÁRÁS?	29
5	AZ EMBERISÉGNEK SZÜKSÉGE VAN KÖZBENJÁRÓRA ..	41
6	A HÍVŐK IMAÉLETE	51
7	SZERETET: AZ EREDMÉNYES IMÁDSÁG ALAPJA	57
8	ISTEN SZERETETÉNEK MEGISMERÉSE	69
9	BÁTORSÁG	77
10	A HÍVŐK IMAÉLETÉNEK ÖSSZETEVŐI	87
11	A SZENT SZELLEM SEGÍT MINKET AZ IMÁDKOZÁSBAN	97
12	A SZENT SZELLEM ÉS A MI ERŐTLENSÉGEINK	101
13	IMÁDKOZÁS A BETEGEKÉRT	107
14	MIT JELENT SZELLEMBEN IMÁDKOZNI?	115
15	CSENDES IMA	127
16	KEVÉSBÉ CSENDES IMA	137
17	VAJÚDÁS SZELLEMBEN	143

18	AZ IMÁDKOZÓ GYÜLEKEZET	149
19	MÍGLEN KIFORMÁLÓDIK BENNETEK KRISZTUS	155
20	IMÁDKOZÁS A BŰNBEN ÉLŐ HÍVÓKÉRT	161
21	IMÁDKOZÁS SZABADULÁSÉRT	167
22	KÖZBENJÁRÁS AZ ELVESZETTEKÉRT	177
23	GYŐZELEM AZ IMÁDKOZÁSBAN	187
24	IMÁDKOZÁS AZ ORSZÁGUNKÉRT	211
25	SZÉLSŐSÉGEK	225
26	AZ IMA MŰVÉSZETÉNEK ÚJJÁÉLESZTÉSE	235

BÁTORSÁG

*Járuljunk azért BÁTORSÁGGAL a kegyelem királyi székéhez,
hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, segít-
ségül a szükség idején.*

— Zsidó levél 4:16 (– az angol nyomán)

A

hatékony ima bátor.

Bátran járulunk Isten trónja elé.

Hol kapunk bátorságot? Krisztusban!

EFÉZUS 3:11-12

11 Amaz örök eleve-elvezés szerint, amelyet megcse-
lekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban:

12 Akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való
menetelünk Istenhez, az Őbenne való hit által.

Sok olyan dolog van, amiért nem kell imádkoznod – de ha bátorságot kérsz imában, az rendben van. Valójában kérned is kell.

Hitért például nem kell imádkoznod. A Biblia azt mondja: „... a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” (Róma 10:17)

Tehát azt már tudjuk, hogyan növelhetjük a hitünket. A hit úgy növekszik, ha tápláljuk Isten Igéjével, és alkalmazzuk a gyakorlatban. Nem kell hitért imádkoznunk, azt viszont látjuk a Bibliában, hogy bátorságért imádkozhatunk.

Péter és János bátran használta Jézus nevét, amikor az Ékes Kapunál a béna embernek szolgált. Bátran hirdették Jézus nevét az összegyűlt tömegnek.

A zsidó elöljárók észrevették ezt a bátorságot, és kérdőre vonták őket (Apcsel 4:13). Megparancsolták nekik, hogy többé ne prédikáljanak és ne tanítsanak Jézus nevében. Miután elengedték őket, visszatértek az övéikhez, és elmondták nekik, amit a főpapok és a vének parancsoltak. Ekkor a hívők egész közössége egy akarattal emelte fel a hangját Istenhez imában.

APCSEL 4:29-30

29 Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a te szolgálóidnak, hogy **TELJES BÁTORSÁGGAL** szólják a te beszédedet,

30 A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, Jézusnak neve által.

Isten válaszolt erre az imára!

APCSEL 4:31

31 És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten beszédét **BÁTORSÁGGAL** szólják vala.

Pál arra kérte az efézusi gyülekezetet, hogy imádkozzanak érte. Istennek ez a nagy embere, a hit apostola, az a férfi, aki az Újszövetség felét megírta, azt kérte: „... *imádkozván minden időben... minden szentekért; Énértem is, hogy adassék nekem szó számnak megnyitásokor, hogy BÁTORSÁGGAL ismertessem meg az evangélium titkát; Amelyért követséget viselek láncok között; hogy BÁTTRAN* szóljak arról, amiképpen kell szólanom.” (Ef 6:18-20) Az efézusi gyülekezet *könyörgött* Pálért imában.

Bátorság a cselekvéshez

Bátorságra van szükségünk ahhoz, hogy cselekedjünk. Közbenjáró imádság alatt a Szent Szellem néha arra indíthat, hogy keresd fel azt a személyt, akiért közbenjársz. A Spokane-ban élő nagyszerű közbenjáróval, Charlie Hollandsworth-szel egyszer valóban megtörtént ez. Egy nap közbenjárt valakiért, de nem tudta, hogy kiért. Miután egy ideig gyötrődött szellemben, a Szent Szellem arra készítette, hogy a Monroe Street hídhöz menjen. Késlekedés nélkül a hídhöz sietett. Amikor megérkezett, a Szent Szellem rámutatott egy férfinak a híd közepén, aki az egyik lábát már átemelte a korláton, készen arra, hogy a mélybe ugorva véget vessen az életének. Charlie gyorsan leállította az autót, és megragadta a férfit. Rávette őt, hogy beszálljon az autójába. Kivitte a férfit a városból, hogy négyszemközt lehessenek. A férfi úgy két-három órán belül elfogadta az Úr Jézust Megváltójának.

— Reidt

Mi talán nem tudjuk, hogyan imádkozzunk, de hála Istennek, a Szent Szellem tudja. Bátorságra van szükségünk ahhoz, hogy Isten Igéje alapján cselekedjünk. Bátorságra

van szükségünk ahhoz, hogy aszerint cselekedjünk, amit a Szent Szellem mond.

A szellememben érzem, ahogy Isten Szelleme keresi az Egyházban azokat, akikre rábízhatja, hogy imádkozzanak és bátran cselekedjenek. Szüksége van ilyen emberekre.

Sokakat lefoglal a munkájuk és más feladataik, amelyek akadályozzák őket abban, hogy teljes szívvel odaszánják magukat a közbenjárásra. Én azonban úgy találtam, hogy a szívünkben akkor is imádkozhatunk, ha közben a teendőinket végezzük.

Isten nem fogja a közbenjárás imaterhét rád helyezni, ha nem vagy mozgósítható. Talán arra indít, hogy imádkozz valakiért, mialatt dolgozol, ha a munkád olyan jellegű, hogy közben imádkozhatsz.

— Reidt

Bizonyos munkakörökben nagyon nehéz lenne imádkozni, ezért Istennek valaki mást kell keresnie. Vannak azonban olyan feladatkörök is – különösen, ha kétkezi munkát végzel, és nem kell gondolkodnod közben –, ahol át tudod magad adni az imádkozásnak.

Ne dobd le ezt az imaterhet magadról, amikor megjelenik, hanem bátran fogadd el!

Amikor még pásztor voltam, egy nap elindultam az autómmal elintézni néhány dolgot és meglátogatni pár embert. Hirtelen sürgetést éreztem arra, hogy imádkozzam az öcsémért. Abban az időben visszacsúszott állapotban volt, nem járt az Úrral. Megszólalt bennem a vészharang. Így tehát magamban imádkoztam – még akkor is, amikor másokkal beszélgettem közben –, és valami a bensőmben kinyúlt Isten felé az öcsém érdekében. Két, vagy három napon át hordoztam magamban ezt az imaterhet, egészen addig, amíg fel nem emelkedett. Nem tudtam, hogy konkrétan miért is imádkozom.

Később, egy beszélgetés során az öcsém azt mondta: „Én mondom neked, az Úr egyik nap bizonyára megsegített.”

Abban az időben üzletemberként dolgozott, és volt egy farmja. Elmondta nekem, hogy épp a farmon volt, amikor egy majd' 20 literes, gázolajjal töltött kanna felrobbant a kezében. Egy karcolás nélkül megúszta. Elmondta, hogy mindenki megdöbbsent, aki látta az esetet. A telepvezető így hüledezett: „Ez mindenen túltesz, amit az életemben valaha láttam. Nem tudok hinni a szememnek!” Három nappal

azelőtt azonban imádkoztam. Meg vagyok győződve róla, hogy ha ledobtam volna magamról azt az imaterhet és nem vettem volna magamra, akkor az öcsém komolyan megsérülhetett, vagy akár meg is halhatott volna. Tudod, Isten nem akarta, hogy visszacsúszott állapotban távozzon ebből a világból.

Mi lett volna, ha nem imádkozom? Mi történt volna, ha Charlie Hollandsworth nem fogékony Isten Szellemére? Mi lett volna, ha nem jár közben, holott azt sem tudta, hogy kiért imádkozik? Mi lett volna, ha túl elfoglalt, vagy érzéketlen marad a Szellem vezetésére, és nem siet ki ahhoz a hídhoz, anélkül, hogy tudná, miért megy oda? Minden valószínűség szerint az a férfi a pokolba kerül.

Kijózanító az a gondolat, hogy amikor az emberek Isten ítélőszéke elé lépnek, akkor lesz köztük a pokolban néhány olyan ember is, aki ránk mutat majd és azt mondja: „Te vagy a felelős.”

Bátorság Isten trónja előtt

ÉZSAIÁS 43:25-26

**25 Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat önmagamért,
és bűneidről nem emlékezem meg!**

26 Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak találtassál!

Ez egy kihívás Izraelnek a szövetséghez hű Istentől. Ugyanakkor ez felszólítás az Egyháznak is, mert ha Isten megtartotta velük a szövetséget, akkor velünk is megtartja.

A hívőknek szövetségi jogaik vannak az imában, ugyanúgy, ahogy más területeken is.

Mégis van egy nagy probléma, ami legyőzi a hívők imaéletét. Méltatlannak érezzük magunkat, vagy lelkiismeretfurdalásunk van, amikor Istenhez jövünk, mert tudjuk, hogy hibáztunk. Bűntudatunk van.

Néhányan így fognak hozzá az imához: „Olyan gyenge és méltatlan vagyok”, majd az egész imádságuk alatt a gyengeségüket és a méltatlanságukat taglalják. Amikor viszont ilyen szavakkal járulnak Isten jelenlétébe, kibeszélik magukat a hitből, és belebeszélik magukat a kárhozzátásba. Nem tudják, hogy Isten meghallgatta-e őket, vagy sem. Csupán morzsákért koldulnak...

Figyeld meg azonban, mit mondott Isten: *„Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat önmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!”* (Ézsza 43:25)

Mit mondott, miért törli el az álnokságainkat? Önmagáért – azért, hogy megáldhasson minket. E nélkül nem áldhatna meg bennünket.

Amikor tudatában vagyunk annak, hogy Ő eltörölte a bűneinket, és még csak nem is emlékszik arra, hogy valaha rosszat tettünk, akkor bizalommal jöhetünk Őhózzá. Hittel jöhetünk Őhózzá. A bűntudatot felváltja a fiúság-tudat.

Nem kell a házunk előtt, a járdán ücsörögve koldulnunk kegyekért. Bátran beléphetünk a főbejáraton és bemehetünk a trónterembe, hogy közösségben legyünk Istennel.

Isten fiai vagyunk, Jézus Krisztus örökostársai. Tagjai vagyunk a szövetségnek. Törvényes joggal – az evangélium jogán, a fiúság jogán, a családi tagságunk jogán, és a Test részeinek jogán – léphetünk a trónterembe.

Amikor Jézus az Atya jelenlétébe lépett, akkor nemcsak a feje lépett be, kívül hagyva a kisujját, ilyen szavakkal: „Ó, úgy szégyellem magam!” Nem! Jézusnak még a kisujjaiban sem volt semmilyen kárhózzatás.

Az Egyház Krisztus Teste, ami azt jelenti, hogy a Test ugyanazzal a bizalommal és bizonyossággal léphet az Atya-isten jelenlétébe, mint a Fej! *Bátran!*